

На основу Одлуке о отварању Буџетског фонда за лечење обољења, стања или повреда које се не могу успешно лечити у Републици Србији („Службени гласник РС”, бр. 92/14, 122/14 и 131/14-исправка),
министар здравља утврђује

ПРОЦЕДУРЕ

КОЈИМА СЕ УРЕЂУЈУ БЛИЖИ УСЛОВИ, НАЧИН И ПОСТУПАК ДОДЕЛЕ СРЕДСТАВА ИЗ БУЏЕТСКОГ ФОНДА ЗА ЛЕЧЕЊЕ ОБОЉЕЊА, СТАЊА ИЛИ ПОВРЕДА, КОЈЕ СЕ НЕ МОГУ УСПЕШНО ЛЕЧИТИ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ

I

1. Министар здравља решењем образује Комисију за доделу средстава из Фонда (у даљем тексту: Комисија), из реда истакнутих стручњака у одговарајућим областима медицине и одређује председника и заменика председника Комисије.
2. Комисија доноси пословник о свом раду.
3. Комисија ради у саставу од три члана, а по потреби и више.
4. Председник Комисије, односно заменик председника у одсуству председника, одређују чланове Комисије.
5. Комисија, приликом разматрања поднетог захтева, а пре давања предлога министру здравља о додели средстава из фонда, може затражити мишљење надлежне републичке стручне комисије, односно других стручних комисија и тела, које образује министар здравља, у складу са прописима којима се уређује здравствена заштита, односно другог стручног лица или здравствене установе, односно другог правног лица, а у вези са одговарајућом области медицине.
6. О раду комисије води се записник, који потписују председник Комисије, односно заменик председника у његовом одсуству и чланови.

II

1. Средства из Буџетског фонда за лечење обољења, стања или повреда које се не могу успешно лечити у Републици Србији (у даљем тексту: Фонд), могу се доделити за лечење обољења, стања или повреда, као и за лечење ретких болести, које су излечиве, а које се не могу успешно лечити у Републици Србији и за које Републички фонд за здравствено осигурање не обезбеђује средства за лечење у иностранству, односно за ангажовање иностраног експерта, односно за установљавање дијагнозе, као и дијагностичке поступке који се не могу спровести у Републици Србији. Под иностраним експертом, у смислу ових процедура, може се сматрати и лице које је до сада ангажовано од стране здравствених установа из Плана мреже здравствених установа, а које је у међувремену стекло статус резидента или држављанина Републике Србије и који примењује неопходно лечење, односно наставак лечења здравственим услугама које се не пружају о трошку средстава обавезног здравственог осигурања и за које су до сада одобравана средства из Буџетског фонда за лечење обољења, стања или повреда које се не могу успешно лечити у Републици Србији;

2. Средства из Фонда из става 1. овог члана могу се доделити за лечење лица која су обавезно здравствено осигурана у Републици Србији, у складу са прописима којима се уређује здравствено осигурање, као и за лечење лица која су држављани Републике Србије и нису обавезно здравствено осигурани у Републици Србији.

3. Средства из Фонда могу се доделити и за установљивање дијагнозе, ако у Републици Србији није могуће успоставити дијагнозу, као и за дијагностичке процедуре које се не могу спровести у Републици Србији и то: слањем узорака на анализу/дијагностику или слање пацијента ради спровођења дијагностичке процедуре.

III

1. Средства из Фонда могу се доделити под следећим условима:

- да су исцрпљене све могућности лечења у Републици Србији и да није могуће спровођење дијагностичких поступака, односно успостављање дијагнозе у Републици Србији, у складу са законом;
- да у иностраној здравственој установи у којој је предложено лечење постоји могућност за даље лечење или наставак лечења обољења, стања или повреде, односно успостављања дијагнозе;
- да у случају ангажовања иностраног експерта постоји могућност за даље лечење или наставак лечења обољења, стања или повреде, односно установљивање дијагнозе;
- да је предложено лечење научно доказано и прихваћено у пракси, као и да не представља експериментални облик лечења;
- да у Републичком фонду за здравствено осигурање не постоје могућности за упућивање осигураног лица на лечење у иностранство, односно ангажовање иностраног експерта, у складу са прописима којима се уређује здравствено осигурање.

IV

1. Поступак за доделу средстава из Фонда покреће се на захтев пацијента, родитеља или другог законског заступника пацијента (у даљем тексту: подносилац захтева).

2. Захтев за доделу средстава из Фонда подноси се Министарству здравља, са назнаком „За Буџетски фонд“.

3. Захтев за доделу средстава из Фонда подноси се на основу предлога три лекара одговарајуће специјалности здравствене установе у којој се пацијент лечи, односно надлежног центра за ретке болести.

4. Уз захтев се подноси следећа документација:

- потребна медицинска документација о спроведеном лечењу у Републици Србији у вези са предлогом за лечење у иностранству
- предлог три доктора медицине специјалиста одговарајуће гране медицине здравствене установе терцијарног нивоа здравствене заштите (конзилијарно мишљење) која доноси конзилијарно мишљење, односно надлежног центра за ретке болести, а који мора садржати:

- закључак да су исцрпљене све могућности лечења у Републици Србији и да у Републици Србији није могуће спровођење даљег лечења, дијагностичког/их поступка/поступака, односно установљивање дијагнозе
- дијагнозу обољења, стања или повреде
- образложене разлог/е због којих се обољење, стање или повреда не могу успешно лечити у Републици Србији, или не може успоставити дијагноза, у смислу да ли је у питању метод лечења који се не примењује у Републици Србији, оперативна техника која се користи у иностраној здравственој установи, а не у здравственим установама из Плана мреже здравствених установа, недостатак оспособљеног кадра за примену методе лечења/оперативне технике/дијагностике, недостатак потребне опреме за метод лечења/оперативну технику/дијагностику и друго, а због чега се пацијент упућује на лечење/дијагностику у иностранство
- предлог о начину лечења (прецизно навести), земљи и месту лечења, као и иностраној здравственој установи у којој се предлаже даље лечење, односно успостављање дијагнозе, односно ангажовање иностраног експерта
- да у земљи (иностраној здравственој установи) за коју је предложено лечење, односно ангажовањем иностраног експерта постоји могућност даљег лечења обољења, стања или повреде, односно успостављања дијагнозе
- да је предложено лечење научно доказано и прихваћено у пракси (према подацима из стручне литературе или стручно-доктринарним ставовима), као и да не представља експериментални облик лечења
- начину лечења који је потребно спровести у иностраној здравственој установи (стационарано лечење, амбулантно лечење, контролни преглед), са очекиваним трајањем лечења
- дужину праћења здравственог стања у Републици Србији, а због кога се предлаже даље лечење у иностранству
- информацију о ефектима предложеног лечења/дијагностике, да ли и на који начин може утицати на пацијента
- потреби пратиоца, односно стручног пратиоца, даваоца органа или ткива
- времени ангажовања пратиоца, односно стручног пратиоца
- начину одласка у инострану здравствену установу (комерцијални транспорт, санитетским возилом у пратњи екипе хитне медицинске помоћи или специјалним авио транспортом)
- потреби за додатним условима уколико иде на комерцијални начин (нпр. инвалидска колица на аеродрому или др.)
- уколико је начин одласка пацијента специјалним авио транспортом, или неким другим видом специјалног транспорта изван комерцијалног, обавезно навести ко је стручни пратилац (доктор медицине одређене гране медицине и/или медицинска сестра-здравствени техничар) и потребну опрему (нпр. кисеонична потпора и др. - ови подаци се могу доставити и накнадно, а непосредно пред организацију специјалног транспорта)
- конзидијарно мишљење за Министарство здравља се сачињава са назнаком за „За буџетски фонд”, када је у питању започињање лечења/продужење лечења/наставак лечења/обављања контролног прегледа у иностраној здравственој установи, односно у форми обавештења уколико је у питању скраћење лечења у иностраној здравственој установи, према одлуци иностране здравствене установе или на лични захтев пацијента

-конзилијарно мишљење, са назнаком за „За буџетски фонд“, Министарству здравља се, уз осталу потребну и наведену документацију, доставља најкасније 15 дана пре заказаног термина, односно 15 дана од дана добијања позивног писма за лечење у иностраној здравственој установи (уколико инострана здравствена установа хоће да достави термин пре трансфера новчаних средстава од стране Министарства здравља), а уколико је у питању хитност у слању пацијента (животна угроженост) у конзилијарном мишљењу навести разлог хитности упућивања и доставити га овом министарству одмах

- за пацијента који је обавезно здравствено осигуран у Републици Србији доставља се и доказ да су у Републичком фонду за здравствено осигурање исцрпљене могућности за упућивање осигураног лица на лечење у иностранство (решење којим се одбија захтев). Изузетно од наведеног подносилац захтева не доставља доказ о спроведеном поступку у Републичком фонду (одбијајуће Решење) у случају када медицинске индикације пацијента, односно хитног заказаног пријема у здравствену установу у иностранству, захтевају хитно поступање, а саме медицинске индикације (дијагноза) нису обухваћене Листом обољења која је саставни део општег акта којим се уређује упућивање на лечење у иностранство на терет средстава обавезног здравственог осигурања. Чињеница потребе за хитним поступањем обавезно се констатују у конзилијарном мишљењу, а чињеница да медицинска индикација пацијента (дијагноза) није обухваћена поменутом Листом обољења, може се констатовати у конзилијарном мишљењу или је утврђује веће Комисије

- за пацијента који није обавезно здравствено осигуран у Републици Србији, доставља се доказ о држављанству Републике Србије.

V

1. Комисија даје стручно мишљење, у виду записника са закључком, поводом поднетог захтева за доделу средстава који садржи:

- да ли су исцрпљене све могућности лечења у Републици Србији и да у Републици Србији није могуће спровођење дијагностичких поступака, односно установљивање дијагнозе у складу са законом;
- да ли у земљи за коју је предложено лечење, односно ангажовањем иностраног експерта постоји могућност даљег лечења или наставака лечења обољења, стања или повреде, односно успостављања дијагнозе;
- да ли је предложено лечење научно доказано и прихваћено у пракси, као и да не представља експериментални облик лечења;
- начину лечења који је потребно спровести у иностраној здравственој установи (стационарирано лечење, амбулантно лечење, контролни преглед);
- времену које је неопходно за предложено лечење;
- потреби пратиоца, односно стручног пратиоца, даваоца органа или ткива;
- времену ангажовања пратиоца, односно стручног пратиоца;
- да ли су у Републичком фонду за здравствено осигурање исцрпљене могућности за упућивање осигураног лица у иностранство (решење којим се одбија захтев) и да ли су у питању обољење, стање или повреда које нису прописане као индикационо подручје за које се осигурано лице може упутити на лечење у иностранство, у складу са општим актом Републичког фонда којим се регулише упућивање осигураних лица на лечење у иностранство;

- да ли је неопходно продужење, односно скраћење лечења у иностраној здравственој установи, с обзиром на могућност наставка лечења у Републици Србији.

VI

1. На основу стручног налаза, оцене и мишљења Комисије, сагласности иностране здравствене установе о пријему пацијента на лечење, односно установљивање дијагнозе, односно иностраног експерта, Комисија даје министру здравља предлог о додели средстава из Фонда.

2. Предлогом Комисије одређује се земља, место, здравствена установа/инострана лабораторија у којој ће се спровести лечење или успостављање дијагнозе, дијагностички поступци, односно ангажовање иностраног експерта, очекивана дужина трајања лечења и очекивани трошкови.

3. Средства из овог фонда могу се доделити за покриће следећих трошкова:

- трошкови лечења /дијагностичких поступака, у складу са одељком II ове процедуре;
- трошкови смештаја ван здравствене установе у иностранству, као и транспорта;
- трошкови транспорта из тачке 4. алинеја 2. овог одељка обухватају како транспорт пацијента, односно пратиоца односно стручног пратиоца на реализацији Република Србије - иностранство - Република Србија, тако и транспорт посмртних остатака из иностранства пацијента, односно пратиоца, односно стручног пратиоца, као и трошкови издавања неопходних докумената од стране надлежног дипломатско-конзуларног представништва Републике Србије у иностранству поводом смртног случаја;
- трошкови прибављања визе за пацијента и стручног пратиоца;
- други неопходни и оправдани трошкови.

Трошкови прибављања визе, као и трошкови издавања неопходних докумената од стране државних органа као и дипломатско-конзуларног представништва, плаћају се на основу приложеног доказа о извршеном плаћању.

VII

1. Одлуку о додели средстава из Фонда доноси министар здравља, на предлог Комисије за доделу средстава из Фонда.

VIII

1. Образложени предлог иностране здравствене установе за продужено лечење, а када се пацијент већ налази у иностраној установи на лечењу, подноси се од стране иностране здравствене установе, са комплетном медицинском документацијом о спроведеном лечењу и предлогом наставка лечења у иностраној установи.

2. Уколико Комисија процени да је неопходно, може да затражи мишљење конзилијума здравствене установе које је дало предлог за лечење пацијента у иностраној установи, да се изјасни о продуженом лечењу у иностраној установи.

IX

1. Комисија, на основу конзилијарног мишљења одређује и потребу за присуством пратиоца, односно стручног пратиоца пацијенту, ако је то медицински неопходно, као и време трајања његовог боравка у иностранству.

2. За више пацијената за које је министар здравља донео одлуку о додели средстава из Фонда, за потребе лечења односно успостављања дијагнозе, које се обавља истовремено у истој иностраној здравственој установи, може се одобрити један стручни пратилац.

X

1. Пратилац, односно стручни пратилац пружа пацијенту потребну помоћ у одласку на лечење и у повратку са лечења, приликом смештаја, да обави све неопходне послове у вези са лечењем и боравком пацијента у иностранству и да се одмах по обављеном послу врати у Републику Србију.

2. По завршеном лечењу пацијента у здравственој установи у иностранству, подносилац захтева, пратилац, односно стручни пратилац дужан је да у року од 30 дана од повратка у Републику Србију Комисији поднесе писани извештај о лечењу са потребном медицинском и другом документацијом која мора бити преведена на српски језик, као и ново конзилијарно мишљење здравствене установе у Републици Србији након повратка са лечења, односно успостављања дијагнозе у иностранству како би се оценило здравствено стање пацијента након лечења у иностранству, односно наставило даље лечење по успостављеној дијагнози.

XI

1. Пацијент је дужан да се у року од 15 дана по завршеном лечењу јави здравственој установи која је дала предлог за лечење са потребном медицинском документацијом ради наставка лечења.

XII

1. Утврђивањем ове процедуре, престаје да важи Процедуре којима се уређују ближи услови, начин и поступак доделе средстава из буџетског фонда за лечење обољења, стања или повреда, које се не могу успешно лечити у Републици Србији број: 500-01-1291/3/2014-05 од 30. јануара 2024. године.

Број: 500-01-1291/4/2014-05

У Београду, 6. новембар 2024. године

Министар
др. Зоран Лончар